

REGULAMENTUL (CE) nr. 1071/2009 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 21 octombrie 2009****de stabilire a unor norme comune privind condițiile care trebuie îndeplinite pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier și de abrogare a Directivei 96/26/CE a Consiliului****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 71 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,având în vedere avizul Autorității Europene pentru Protecția Datelor ⁽²⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Crearea unei piețe interne a transportului rutier, caracterizată prin condiții loiale de concurență, necesită aplicarea uniformă a unor norme comune privind accesul la ocupația de operator de transport rutier de marfă sau persoane („ocupația de operator de transport rutier”). Astfel de norme comune vor contribui la asigurarea unui nivel mai ridicat de calificare profesională a operatorilor de transport rutier, la raționalizarea pieței, la îmbunătățirea calității serviciilor în interesul operatorilor de transport rutier, al clienților acestora și al economiei în ansamblu, precum și la îmbunătățirea siguranței rutiere. De asemenea, acestea au capacitatea de a favoriza exercitarea efectivă a dreptului de stabilire de către operatorii de transport rutier.
- (2) Directiva 96/26/CE a Consiliului din 29 aprilie 1996 privind accesul la ocupația de operator de transport rutier de marfă și operator de transport rutier de persoane și recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare, pentru a facilita acestor operatori de transport dreptul la libera stabilire pentru operațiuni de transport național și internațional ⁽⁴⁾ stabilește condițiile minime pentru accesul la ocupația de operator de transport rutier, precum și recunoașterea reciprocă

a documentelor necesare în acest sens. Cu toate acestea, experiența anterioară, analiza de impact și diversele studii arată că directiva menționată anterior este aplicată în mod neuniform de către statele membre. Această lipsă de uniformitate generează mai multe consecințe negative, în special denaturarea concurenței, o lipsă de transparență a pieței și de monitorizare uniformă, precum și riscul ca întreprinderile care angajează personal cu o calificare profesională mai slabă să ignore sau să respecte într-o mai mică măsură normele de siguranță rutieră și normele sociale, ceea ce poate dăuna imaginii sectorului.

- (3) Aceste consecințe sunt cu atât mai grave cu cât ar putea să perturbe buna funcționare a pieței interne a transporturilor rutiere, având în vedere faptul că accesul la piața transporturilor internaționale de marfă și a anumitor operațiuni de cabotaj este permis întreprinderilor din întreaga Comunitate. Singura condiție impusă acestor întreprinderi este aceea de a deține o licență comunitară care poate fi obținută atunci când aceste întreprinderi îndeplinesc condițiile de acces la ocupația de operator de transport rutier, stabilite prin Regulamentul (CE) nr. 1072/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind normele comune pentru accesul la piața transportului rutier internațional de mărfuri ⁽⁵⁾ și cu Regulamentul (CE) nr. 1073/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind normele comune pentru accesul la piața internațională a serviciilor de transport cu autocarul și autobuzul ⁽⁶⁾.
- (4) Se impune, așadar, modernizarea normelor existente în materie de acces la ocupația de operator de transport rutier, pentru a garanta o aplicare mai uniformă și mai eficace a acestor norme. Deoarece respectarea acestor norme constituie principala condiție pentru a avea acces la piața comunitară, iar regulamentele reprezintă instrumentele comunitare aplicabile în acest domeniu, un regulament pare a fi instrumentul cel mai potrivit de stabilire a condițiilor privind accesul la ocupația de operator de transport rutier.
- (5) Ar trebui să fie permis statelor membre să adapteze condițiile care trebuie îndeplinite pentru a exercita ocupația de operator de transport rutier în regiunile ultraperiferice menționate la articolul 299 alineatul (2) din tratat, datorită caracteristicilor și constrângerilor specifice acestor regiuni. Cu toate acestea, întreprinderile stabilite în aceste regiuni, care îndeplinesc condițiile pentru a exercita ocupația de operator de transport rutier numai ca urmare a unei asemenea adaptări, ar trebui să nu poată obține o licență comunitară. Adaptarea condițiilor care trebuie îndeplinite pentru a exercita ocupația de operator de transport rutier

⁽¹⁾ JO C 151, 17.6.2008, p. 16.⁽²⁾ JO C 14, 19.1.2008, p. 1.⁽³⁾ Avizul Parlamentului European din 21 mai 2008 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial), Poziția comună a Consiliului din 9 ianuarie 2009 (JO C 62 E, 17.3.2009, p. 1), Poziția Parlamentului European din 23 aprilie 2009 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 24 septembrie 2009.⁽⁴⁾ JO L 124, 23.5.1996, p. 1.⁽⁵⁾ A se vedea pagina 72 din prezentul Jurnal Oficial.⁽⁶⁾ A se vedea pagina 88 din prezentul Jurnal Oficial.

nu ar trebui să împiedice întreprinderile, cărora li s-ar fi acordat accesul la ocupația de operator de transport rutier și care îndeplinesc toate condițiile generale stabilite prin prezentul regulament, să desfășoare activități de transport în regiunile ultraperiferice.

- (6) În scopul asigurării unei concurențe loiale, normele comune privind exercitarea ocupației de operator de transport rutier ar trebui să se aplice într-o măsură cât mai mare tuturor întreprinderilor. Cu toate acestea, nu este necesară includerea în domeniul de aplicare a prezentului regulament a întreprinderilor ale căror operațiuni de transport au un impact foarte scăzut asupra pieței transporturilor.
- (7) Responsabilitatea de a verifica dacă o întreprindere îndeplinește în orice moment condițiile prevăzute de prezentul regulament ar trebui să revină statului membru de stabilire, astfel încât autoritățile competente ale statului membru respectiv să poată să decidă, după caz, suspendarea sau retragerea autorizațiilor care îi conferă întreprinderii în cauză dreptul de a opera pe piață. Respectarea întocmai a condițiilor de acces la ocupația de operator de transport rutier și monitorizarea fiabilă a acestora implică existența unor sedii reale și stabile ale întreprinderilor.
- (8) Persoanele fizice care îndeplinesc cerințele privind buna reputație și competența profesională ar trebui identificate în mod clar și indicate autorităților competente. Persoanele respective („managerii de transport”) ar trebui să fie rezidente într-un stat membru și să conducă permanent și efectiv activitățile de transport ale întreprinderilor de transport rutier. Se impune, prin urmare, să se precizeze condițiile în care se consideră că o persoană conduce permanent și efectiv activitatea de transport a unei întreprinderi.
- (9) Buna reputație a managerilor de transport implică lipsa oricărei condamnări penale sau sancțiuni, pentru o încălcare gravă, în special a reglementărilor comunitare din domeniul transportului rutier. O condamnare sau sancțiune aplicată unui manager de transport sau unei întreprinderi de transport rutier în unul sau în mai multe state membre pentru cele mai grave încălcări ale normelor comunitare ar trebui să determine pierderea bunei reputații, cu condiția asigurării de către autoritatea competentă a faptului că, înainte de a fi luată o decizie definitivă, a avut loc o procedură de investigare finalizată și documentată corespunzător, în cadrul căreia au fost garantate drepturile procesuale fundamentale și au fost respectate drepturile de a exercita o cale de atac corespunzătoare.
- (10) Întreprinderile de transport rutier trebuie să aibă o capacitate financiară minimă pentru a asigura începerea activității și gestionarea corespunzătoare. O metodă simplă și rentabilă de a dovedi capacitatea financiară a întreprinderilor o constituie o garanție bancară sau o asigurare de răspundere profesională.

- (11) Un nivel ridicat al calificării profesionale ar trebui să sporească eficiența socioeconomică a sectorului de transport rutier. Prin urmare, candidații la funcția de manager de transport ar trebui să beneficieze de cunoștințe profesionale de calitate. În vederea asigurării unei uniformități sporite a condițiilor de examinare și pentru a promova o formare de calitate, ar trebui ca statele membre să poată autoriza centrele de examinare și de formare în conformitate cu anumite criterii care urmează să fie definite la nivel național. Managerii de transport ar trebui să posede cunoștințele necesare pentru a conduce operațiuni de transport atât la nivel național, cât și la nivel internațional. Datorită progreselor tehnice, este posibil ca lista materiilor care trebuie cunoscute pentru a obține certificatul de competență profesională, precum și procedura de organizare a examinărilor să evolueze și ar trebui să se prevadă posibilitatea actualizării acestora. Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea să excepteze de la examinare persoanele care pot dovedi o experiență continuă în conducerea activităților de transport.
- (12) O concurență loială și un transport rutier care să se conformeze pe deplin normelor necesită un nivel uniform de supraveghere de către statele membre. În acest sens, un rol esențial le revine autorităților naționale responsabile de supravegherea întreprinderilor și a valabilității autorizațiilor acestora și este necesar să se garanteze faptul că respectivele autorități iau, după caz, măsurile adecvate, în special în cazurile cele mai grave, prin suspendarea sau retragerea autorizațiilor ori prin declararea ca fiind inadecvate a managerilor de transport care sunt neglijenți în mod repetat sau care acționează cu rea-credință. Luarea unei astfel de măsuri trebuie să fie precedată de o analiză atentă a măsurii respective, din perspectiva principiului proporționalității. Cu toate acestea, o întreprindere ar trebui să fie avertizată în prealabil și ar trebui să beneficieze de o perioadă de timp rezonabilă în decursul căreia să își remedieze situația înainte de a i se aplica astfel de sancțiuni.
- (13) O cooperare administrativă mai organizată între statele membre ar îmbunătăți eficacitatea supravegherii întreprinderilor care funcționează în mai multe dintre aceste state și ar reduce costurile administrative. Registre electronice ale întreprinderilor, interconectate la nivelul Comunității și conforme cu normele comunitare privind protecția datelor cu caracter personal, ar facilita această cooperare și ar reduce costurile aferente controalelor, atât pentru întreprinderi, cât și pentru administrații. În mai multe state membre există deja registre electronice naționale. De asemenea, s-a creat infrastructura necesară în vederea promovării interconectărilor între statele membre. O utilizare mai sistematică a registrelor electronice ar contribui, prin urmare, în mod semnificativ la reducerea costurilor administrative ale controalelor și la îmbunătățirea eficacității acestora.
- (14) Anumite date privind încălcările și sancțiunile, incluse în registrele electronice naționale, au caracter personal. Prin urmare, statele membre ar trebui să ia măsurile necesare pentru a garanta respectarea Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽¹⁾, în special în ceea ce privește controlul

⁽¹⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

- prelucrării datelor cu caracter personal de către o autoritate publică, dreptul de informare a persoanelor în cauză, dreptul la acces și dreptul la opoziție al acestora. În vederea aplicării prezentului regulament, apare ca necesară păstrarea acestor date timp de cel puțin doi ani, pentru a evita stabilirea întreprinderilor descalificate pe teritoriul altor state membre.
- (15) Pentru a spori transparența și pentru a permite clienților unei întreprinderi de transport să verifice dacă respectiva întreprindere deține autorizația corespunzătoare, anumite date incluse în registrul electronic național ar trebui puse la dispoziția publicului, în măsura în care se respectă dispozițiile relevante privind protecția datelor.
- (16) Interconectarea graduală a registrelor electronice naționale este esențială în scopul de a asigura un schimb de informații rapid și eficient între statele membre și de a garanta faptul că operatorii de transport rutier nu sunt tentați să comită sau să își asume riscul de a comite încălcări grave în alte state membre decât statul membru de stabilire. Realizarea acestei interconectări necesită definirea comună a formatului exact al datelor care fac obiectul schimburilor de date, precum și a procedurilor tehnice de realizare a acestor schimburi de date.
- (17) Pentru ca schimbul de informații dintre statele membre să fie eficient, ar trebui să se desemneze puncte de contact naționale și să se precizeze anumite proceduri comune cu privire cel puțin la termenele și natura informațiilor care trebuie transmise.
- (18) În vederea facilitării libertății de stabilire, prezentarea documentelor adecvate eliberate de o autoritate competentă a statului membru în care își are reședința managerul de transport rutier ar trebui să fie acceptată ca dovadă suficientă a bunei reputații necesare accesului la ocupația de operator de transport rutier în statul membru de stabilire, cu condiția ca persoanele respective să nu fi fost declarate inapte pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier în celelalte state membre.
- (19) În vederea facilitării libertății de stabilire, sub aspectul competenței profesionale, un model unic de certificat eliberat în temeiul prezentului regulament ar trebui recunoscut drept dovadă suficientă de către statul membru de stabilire.
- (20) Este necesar ca aplicarea prezentului regulament să fie monitorizată mai îndeaproape la nivel comunitar. Aceasta implică transmiterea către Comisie a unor rapoarte periodice, întocmite pe baza registrelor electronice naționale și referitoare la buna reputație, capacitatea financiară și competența profesională a întreprinderilor din sectorul de transport rutier.
- (21) Statele membre ar trebui să prevadă sancțiunile aplicabile în cazul încălcării prezentului regulament. Respectivele sancțiuni ar trebui să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.
- (22) Deoarece obiectivul prezentului regulament, respectiv modernizarea normelor de reglementare a accesului la ocupația de operator de transport rutier în scopul asigurării unei puneri în aplicare mai uniforme și eficiente a acestor norme în statele membre, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre și, prin urmare, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, poate fi îndeplinit mai bine la nivelul Comunității, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității astfel cum este prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în respectivul articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.
- (23) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament ar trebui să fie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽¹⁾.
- (24) Comisia ar trebui, în special, să fie împuternicită să stabilească o listă a categoriilor și a tipurilor încălcărilor și a gradelor de gravitate a acestor încălcări care determină pierderea de către operatorii de transport rutier a bunei reputații, să adapteze la progresul tehnic anexele I, II și III la prezentul regulament referitoare la cunoștințele care trebuie luate în considerare pentru recunoașterea de către statele membre a competenței profesionale și, respectiv, la modelul de certificat de competență profesională și să stabilească lista încălcărilor care, pe lângă cele stabilite în anexa IV la prezentul regulament, pot conduce la pierderea bunei reputații. Deoarece măsurile respective au un domeniu general de aplicare și sunt destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, printre altele prin completarea acestuia cu noi elemente neesențiale, aceste măsuri trebuie să se adopte în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.
- (25) Directiva 96/26/CE ar trebui să fie abrogată,
- ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:
- CAPITOLUL I
- DISPOZIȚII GENERALE**
- Articolul 1*
- Obiectul și domeniul de aplicare**
- (1) Prezentul regulament reglementează accesul la ocupația de operator de transport rutier și exercitarea respectivei ocupații.
- (2) Prezentul regulament se aplică tuturor întreprinderilor stabilite pe teritoriul Comunității care exercită ocupația de operatori de transport rutier. Acesta se aplică, de asemenea, tuturor întreprinderilor care intenționează să exercite ocupația de operatori de transport rutier. Trimiterile la întreprinderile care exercită ocupația de operatori de transport rutier, după caz, se consideră că includ o trimitere la întreprinderile care intenționează să se angajeze într-o astfel de ocupație.

⁽¹⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

(3) În ceea ce privește regiunile menționate la articolul 299 alineatul (2) din tratat, statele membre vizate pot adapta condițiile care trebuie îndeplinite pentru a exercita ocupația de operator de transport rutier, în măsura în care operațiunile sunt desfășurate în întregime în respectivele regiuni de către întreprinderi stabilite în acele regiuni.

(4) Prin derogare de la alineatul (2), prezentul regulament nu se aplică, cu excepția cazului în care se prevede altfel în legislația națională:

- (a) întreprinderilor care își desfășoară activitatea de operator de transport rutier de marfă numai cu ajutorul unor autovehicule sau combinații de vehicule a căror masă maximă autorizată nu depășește 3,5 tone. Cu toate acestea, statele membre pot micșora acest prag pentru toate sau pentru o parte dintre categoriile de operațiuni de transport rutier;
- (b) întreprinderilor care efectuează exclusiv transporturi rutiere de persoane în scopuri necomerciale sau a căror activitate principală este alta decât cea de operator de transport rutier de persoane;
- (c) întreprinderilor care își desfășoară activitatea de operator de transport rutier numai cu ajutorul autovehiculelor cu o viteză maximă autorizată care nu depășește 40 km/h.

(5) Statele membre pot excepta de la aplicarea totală sau parțială a prevederilor prezentului regulament numai operatorii de transport rutier de mărfuri angajați exclusiv în operațiuni de transport național având doar un impact minor asupra pieței de transport, din motive legate de:

- (a) natura mărfurilor transportate; sau
- (b) distanța scurtă implicată.

Articolul 2

Definiții

În înțelesul prezentului regulament:

1. „ocupația de operator de transport rutier de marfă” înseamnă activitatea oricărei întreprinderi care efectuează, cu ajutorul fie al unor autovehicule, fie al unei combinații de vehicule, transportul de marfă contra cost în numele unui terț;
2. „ocupația de operator de transport rutier de persoane” înseamnă activitatea oricărei întreprinderi care efectuează, cu ajutorul unor autovehicule construite și echipate astfel încât să fie potrivite pentru transportul a mai mult de nouă persoane, inclusiv conducătorul auto, și destinate acestui scop, servicii de transport de persoane pentru public sau pentru anumite categorii de utilizatori, contra cost, plătite de către persoana transportată sau de către organizatorul transportului;
3. „ocupația de operator de transport rutier” înseamnă ocupația de operator de transport rutier de persoane sau ocupația de operator de transport rutier de marfă;
4. „întreprindere” înseamnă orice persoană fizică sau juridică, cu sau fără scop lucrativ, orice asociație sau grup de persoane fără personalitate juridică, cu sau fără scop lucrativ, sau orice

organism oficial, indiferent dacă are personalitate juridică proprie sau depinde de o autoritate cu o astfel de personalitate juridică, care exercită ocupația de transport de persoane, fie orice persoană fizică sau persoană juridică care exercită ocupația de transport de mărfuri în scopuri comerciale;

5. „manager de transport” înseamnă o persoană fizică angajată a unei întreprinderi sau, în cazul în care respectiva întreprindere este persoană fizică, chiar persoana în cauză sau, în cazul în care se prevede în mod expres, o altă persoană fizică desemnată de întreprinderea respectivă prin contract și care conduce permanent și efectiv activitățile de transport ale întreprinderii respective;
6. „autorizație de exercitare a ocupației de operator de transport rutier” înseamnă o decizie administrativă prin care o întreprindere care îndeplinește condițiile stabilite prin prezentul regulament este autorizată să exercite ocupația de operator de transport rutier;
7. „autoritate competentă” înseamnă o autoritate națională, regională sau locală dintr-un stat membru, care, pentru a autoriza exercitarea ocupației de operator de transport rutier, verifică îndeplinirea de către o întreprindere a condițiilor stabilite prin prezentul regulament și care este abilitată să acorde, să suspende sau să retragă autorizația de exercitare a ocupației de operator de transport rutier;
8. „stat membru de stabilire” înseamnă statul membru pe teritoriul căruia se stabilește o întreprindere, indiferent dacă managerul său de transport este resortisant sau nu al unei alte țări.

Articolul 3

Cerințe pentru a exercita ocupația de operator de transport rutier

- (1) Întreprinderile care exercită ocupația de operator de transport rutier trebuie:
 - (a) să aibă un sediu real și stabil pe teritoriul unui stat membru;
 - (b) să aibă o bună reputație;
 - (c) să aibă capacitatea financiară adecvată; și
 - (d) să aibă competența profesională necesară.
- (2) Statele membre pot decide să impună cerințe suplimentare, care trebuie să fie proporționale și nediscriminatorii, pe care întreprinderile trebuie să le îndeplinească pentru a exercita ocupația de operator de transport rutier.

Articolul 4

Managerul de transport

- (1) O întreprindere care exercită ocupația de operator de transport rutier desemnează cel puțin o persoană fizică, managerul de transport, care îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 3 alineatul (1) literele (b) și (d) și care:
 - (a) conduce permanent și efectiv activitățile de transport ale întreprinderii;

(b) are o legătură autentică cu întreprinderea, cum ar fi aceea de a fi un angajat, director, proprietar sau acționar al acesteia, sau administrează întreprinderea sau, în cazul întreprinderii persoană fizică, este însăși persoana respectivă; și

(c) este rezident în Comunitate.

(2) În cazul în care o întreprindere nu îndeplinește cerința privind competența profesională stabilită la articolul 3 alineatul (1) litera (d), autoritatea competentă poate să îi acorde autorizația de exercitare a ocupației de operator de transport, fără a fi desemnat un manager de transport în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol, cu condiția ca:

(a) întreprinderea să desemneze o persoană fizică rezidentă în Comunitate care îndeplinește cerințele stabilite la articolul 3 alineatul (1) literele (b) și (d) și care este îndreptățită în temei contractual să îndeplinească, în numele întreprinderii, atribuții de manager de transport;

(b) contractul dintre întreprindere și persoana menționată la litera (a) să precizeze sarcinile pe care aceasta din urmă trebuie să le îndeplinească permanent și efectiv și să indice responsabilitățile care îi revin persoanei respective în calitate de manager de transport. Sarcinile care trebuie precizate includ, în special, coordonarea activităților de întreținere a vehiculelor, verificarea contractelor și a documentelor de transport, contabilitatea de bază, alocarea încărcăturilor sau a serviciilor pentru fiecare conducător auto și vehicul și verificarea procedurilor de siguranță;

(c) în calitate de manager de transport, persoana menționată la litera (a) poate să conducă activitățile de transport a cel mult patru întreprinderi diferite, efectuate cu ajutorul unui parc cu o capacitate maximă combinată de 50 de vehicule. Statele membre pot decide să diminueze numărul întreprinderilor și/sau numărul total de vehicule din parcul gestionat de persoană respectivă; și

(d) persoana menționată la litera (a) îndeplinește sarcinile precizate în exclusivitate în interesul întreprinderii, iar responsabilitățile acesteia sunt exercitate în mod independent față de orice întreprindere pentru care întreprinderea în cauză efectuează operațiuni de transport.

(3) Statele membre pot decide că un manager de transport desemnat în conformitate cu alineatul (1) nu poate fi în același timp desemnat în conformitate cu alineatul (2) sau că poate fi astfel desemnat numai în ceea ce privește un număr de întreprinderi sau un parc de vehicule care nu depășește limitele stabilite la alineatul (2) litera (c).

(4) Întreprinderea informează autoritatea competentă referitor la managerul (managerii) de transport desemnat (desemnați).

CAPITOLUL II

CONDIȚII CARE TREBUIE ÎNDEPLINITE ÎN VEDEREA RESPECTĂRII CERINȚELOR STABILITE LA ARTICOLUL 3

Articolul 5

Condiții referitoare la cerința privind sediul

În vederea respectării cerinței stabilite la articolul 3 alineatul (1) litera (a), o întreprindere trebuie, în statul membru în cauză:

(a) să aibă un sediu, situat în respectivul stat membru, în incinta căruia își păstrează principalele documente de lucru, în special documentele contabile, documentele de gestionare a personalului, documente conținând date referitoare la perioadele de conducere și perioadele de repaus și orice alte documente la care trebuie să aibă acces autoritatea competentă, în scopul verificării condițiilor prevăzute de prezentul regulament. Statele membre pot solicita ca întreprinderile stabilite pe teritoriul lor să aibă și alte documente disponibile oricând la sediile acestora;

(b) odată ce autorizația este acordată, să dispună de unul sau mai multe vehicule, care sunt înmatriculate sau puse în circulație în alt mod în conformitate cu legislația din statul membru respectiv, indiferent dacă vehiculele respective se află în proprietatea sa sau sunt deținute, de exemplu, în temeiul unui contract de cumpărare în rate, de închiriere sau de leasing;

(c) să își desfășoare operațiunile referitoare la vehiculele menționate la litera (b) permanent și efectiv, cu echipamentele administrative necesare și cu echipamentele și instalațiile tehnice corespunzătoare, într-un centru de exploatare situat în statul membru respectiv.

Articolul 6

Condiții referitoare la cerința privind buna reputație

(1) Sub rezerva alineatului (2) din prezentul articol, statele membre stabilesc condițiile pe care o întreprindere sau un manager de transport trebuie să le îndeplinească pentru a se conforma cerinței privind buna reputație stabilite la articolul 3 alineatul (1) litera (b).

Pentru a stabili dacă o întreprindere a îndeplinit cerința respectivă, statele membre iau în considerare conduita întreprinderii, a managerilor de transport ai acesteia și a oricărei alte persoane relevante, după cum poate fi stabilit de către statul membru. Orice referire în prezentul articol la condamnări, sancțiuni sau încălcări include condamnările, sancțiunile sau încălcările întreprinderii înseși, ale managerilor de transport ai acesteia și ale oricărei alte persoane relevante, după cum poate fi stabilit de către statul membru.

Condițiile menționate la primul paragraf includ cel puțin următoarele cerințe:

- (a) să nu existe niciun motiv serios pentru a pune la îndoială buna reputație a managerului de transport sau a întreprinderii de transport, cum ar fi condamnări sau sancțiuni rezultate în urma oricăror încălcări grave ale normelor naționale în vigoare în următoarele domenii:
 - (i) drept comercial;
 - (ii) legislația privind insolvența;
 - (iii) condițiile de remunerare și de muncă ale profesiei;
 - (iv) circulația rutieră;
 - (v) răspunderea profesională;
 - (vi) traficul cu ființe umane sau traficul de droguri; și
- (b) managerul de transport sau întreprinderea de transport să nu fi fost, în unul sau mai multe state membre, condamnat(ă) sau să nu i se fi aplicat sancțiuni pentru încălcări grave ale normelor comunitare în special în ceea ce privește:
 - (i) perioadele de conducere și perioadele de repaus ale conducătorilor auto, timpul de lucru și instalarea și utilizarea aparaturii de înregistrare;
 - (ii) masa și dimensiunile maxime ale vehiculelor utilitare utilizate în cadrul traficului internațional;
 - (iii) calificarea inițială și formarea continuă a conducătorilor auto;
 - (iv) controlul tehnic al vehiculelor utilitare, inclusiv inspecțiile tehnice obligatorii ale autovehiculelor;
 - (v) accesul la piața transportului rutier internațional de marfă sau, după caz, accesul la piața transportului rutier de persoane;
 - (vi) siguranța transportului rutier de mărfuri periculoase;
 - (vii) instalarea și utilizarea dispozitivelor de limitare a vitezei pe anumite categorii de vehicule;
 - (viii) permisul de conducere;
 - (ix) accesul la ocupație;
 - (x) transportul de animale.

(2) În sensul alineatului (1) al treilea paragraf litera (b):

- (a) Atunci când unui manager de transport sau unei întreprinderi de transport i-a fost aplicată o condamnare sau o sancțiune, în unul sau în mai multe state membre, pentru unul dintre cele mai grave cazuri de încălcare a normelor comunitare, menționate în anexa IV, autoritatea competentă a statului membru de stabilire aplică în mod corespunzător și în

timp util o procedură administrativă corespunzătoare, inclusiv, dacă este cazul, un control efectuat la sediul întreprinderii vizate.

Procedura stabilește dacă, datorită circumstanțelor specifice, pierderea bunei reputații ar constitui o reacție disproporționată în acel caz particular. Orice astfel de constatare este argumentată și justificată corespunzător.

Dacă autoritatea competentă constată că pierderea bunei reputații ar constitui o reacție disproporționată, aceasta poate decide că buna reputație nu este afectată. În acest caz, motivele se consemnează în registrul național. Numărul deciziilor de acest tip va fi indicat în raportul precizat la articolul 26 alineatul (1).

Dacă autoritatea competentă nu constată că pierderea bunei reputații ar constitui o reacție disproporționată, condamnarea sau sancțiunea conduce la pierderea bunei reputații.

- (b) Comisia întocmește o listă a categoriilor, a tipurilor și a gradelor de gravitate ale încălcărilor grave ale normelor comunitare care, în plus față de cele prevăzute în anexa IV, pot determina pierderea bunei reputații. Statele membre iau în considerare informațiile privind respectivele încălcări, inclusiv informațiile primite de la alte state membre, atunci când își stabilesc prioritățile pentru controale în sensul articolului 12 alineatul (1).

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia și care se referă la lista în cauză, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 25 alineatul (3).

În acest scop, Comisia:

- (i) stabilește categoriile și tipurile de încălcări întâlnite cel mai frecvent;
- (ii) definește gradul de gravitate a încălcărilor în funcție de potențialul acestora de a genera un pericol de moarte sau de vătămări grave; și
- (iii) prevede frecvența de repetare începând de la care încălcările repetate sunt considerate ca fiind mai grave, luând în considerare numărul de conducători auto utilizați în cadrul activităților de transport conduse de managerul de transport.

(3) Cerința stabilită la articolul 3 alineatul (1) litera (b) rămâne neîndeplinită până când se aplică o măsură de reabilitare sau orice altă măsură cu efect echivalent, în conformitate cu dispozițiile de drept intern relevante.

Articolul 7

Condiții referitoare la cerința privind capacitatea financiară

(1) În vederea respectării cerinței stabilite la articolul 3 alineatul (1) litera (c), o întreprindere trebuie să poată în orice moment să facă față obligațiilor sale financiare pe parcursul exercițiului financiar anual. În acest sens, întreprinderea trebuie să demonstreze, pe baza conturilor anuale certificate de un auditor sau de o persoană acreditată în mod corespunzător, că dispune în fiecare an de capital și rezerve în valoare totală de cel puțin 9 000 EUR pentru un singur vehicul utilizat și de 5 000 EUR pentru fiecare vehicul suplimentar utilizat.

În sensul prezentului regulament, valoarea euro în monedele naționale ale statelor membre care nu participă la cea de-a treia etapă a uniunii economice și monetare se stabilește în fiecare an. Cursurile aplicate sunt cele obținute în prima zi lucrătoare din luna octombrie și publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Aceste cursuri intră în vigoare la data de 1 ianuarie din anul calendaristic următor.

Posturile contabile menționate la primul paragraf au același înțeles cu cele definite în cea de-a patra Directivă 78/660/CEE a Consiliului din 25 iulie 1978 în temeiul articolului 54 alineatul (3) litera (g) din tratat privind conturile anuale ale anumitor forme de societăți comerciale ⁽¹⁾.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), autoritatea competentă poate accepta sau solicita ca o întreprindere să demonstreze capacitatea sa financiară printr-un certificat, cum ar fi o garanție bancară sau o asigurare, inclusiv o asigurare de răspundere profesională, eliberat de una sau mai multe bănci sau de alte instituții financiare, inclusiv societăți de asigurare, care garantează pentru întreprindere printr-o garanție personală și solidară pentru sumele stabilite la alineatul (1) primul paragraf.

(3) Conturile anuale menționate la alineatul (1), precum și garanția bancară menționată la alineatul (2), care trebuie verificate, sunt cele ale entității economice stabilite pe teritoriul statului membru în care a fost solicitată eliberarea unei autorizații, și nu cele ale oricăror alte entități stabilite într-un alt stat membru.

Articolul 8

Condiții referitoare la cerința privind competența profesională

(1) În vederea respectării cerinței stabilite la articolul 3 alineatul (1) litera (d), persoana sau persoanele vizate dispun de cunoștințele corespunzătoare nivelului prevăzut în anexa I partea I, în ceea ce privește materiile enumerate în respectiva anexă. Aceste cunoștințe trebuie demonstrate prin susținerea unei examinări scrise obligatorii care poate fi completată printr-o examinare orală, dacă un stat membru decide astfel. Aceste examinări sunt organizate în conformitate cu dispozițiile prevăzute în anexa I partea II. În acest sens, statele membre pot decide să impună formarea înaintea examinării.

(2) Persoanele în cauză susțin examinarea în statul membru în care au reședința obișnuită sau în statul membru în care lucrează.

⁽¹⁾ JO L 222, 14.8.1978, p. 11.

Reședința obișnuită este locul în care o persoană locuiește în mod normal, adică timp de cel puțin 185 de zile în fiecare an calendaristic, datorită legăturilor de ordin personal care demonstrează existența unei legături strânse între acea persoană și locul unde locuiește.

Cu toate acestea, reședința obișnuită a unei persoane ale cărei legături de ordin profesional se află într-un alt loc decât cel al legăturilor sale de ordin personal și care, drept urmare, locuiește alternativ în locuri diferite situate în două sau mai multe state membre, se consideră a fi locul unde acea persoană are legături de ordin personal, cu condiția ca acea persoană să se întoarcă acolo în mod regulat. Această ultimă condiție nu este impusă în cazul în care persoana locuiește într-un stat membru pentru executarea unei misiuni cu durată determinată. Frecventarea de cursuri la o universitate sau școală nu implică transferul reședinței obișnuite.

(3) Numai autoritățile sau organismele autorizate în acest sens de către un stat membru, conform unor criterii definite la nivel național, pot organiza și certifica examinările scrise și orale menționate la alineatul (1). Statele membre verifică periodic conformitatea cu dispozițiile prevăzute în anexa I a condițiilor în care examinările sunt organizate de către respectivele autorități sau organisme.

(4) Statele membre pot autoriza, conform unor criterii proprii, organisme care să asigure candidaților formare de înaltă calitate în vederea pregătirii pentru examinări, precum și formare continuă pentru managerii de transport în vederea actualizării cunoștințelor pe care aceștia le dețin, dacă doresc aceasta. Statele membre respective verifică periodic dacă organismele în cauză continuă să îndeplinească criteriile pe baza cărora au obținut autorizarea.

(5) Statele membre pot promova formarea periodică în domeniile enumerate în anexa I, la intervale de zece ani, pentru a garanta că managerii de transport sunt la curent cu evoluțiile din sector.

(6) Statele membre pot solicita ca deținătorii de certificate de competență profesională, care nu au mai condus o întreprindere de transport rutier de marfă sau o întreprindere de transport rutier de persoane în ultimii cinci ani, să urmeze noi cursuri de formare profesională pentru a-și actualiza cunoștințele referitoare la evoluțiile actuale ale legislației la care se face referire în anexa I partea I.

(7) Un stat membru poate excepta acele persoane care dețin anumite calificări din învățământul superior sau tehnic, eliberate în același stat membru și care presupun cunoașterea tuturor materiilor enumerate în lista din anexa I și pe care le desemnează special în acest sens, de la examinarea materiilor respective acoperite de calificări. Excepțiile se aplică numai acelor secțiuni din anexa I partea I pentru care calificările acoperă toate materiile enumerate sub titlul fiecărei secțiuni.

Un stat membru poate excepta de la părți specificate ale examinărilor pe titularii de certificate de competență profesională valabile pentru operațiuni de transport național în statul membru respectiv.

(8) Un certificat eliberat de autoritatea sau organismul menționat la alineatul (3) trebuie prezentat ca dovadă a competenței profesionale. Acest certificat nu este transmisibil către nicio altă persoană. Acesta se întocmește conform elementelor de siguranță și modelului de certificat din anexele II și III și poartă ștampila autorității sau a organismului autorizat care l-a eliberat.

(9) Comisia adaptează anexele I, II și III la progresul tehnic. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 25 alineatul (3).

(10) Comisia încurajează și facilitează schimbul de experiență și informații privind formarea, examinările și autorizarea, între statele membre sau prin intermediul oricărui organism desemnat de aceasta.

Articolul 9

Excepția de la examinare

Statele membre pot decide să excepteze de la examinările menționate la articolul 8 alineatul (1) persoanele care fac dovada că au condus permanent o întreprindere de transport rutier de mărfuri sau o întreprindere de transport rutier de persoane în unul sau mai multe state membre pentru o perioadă de 10 ani înainte de 4 decembrie 2009.

CAPITOLUL III

AUTORIZARE ȘI SUPRAVEGHERE

Articolul 10

Autoritățile competente

(1) Fiecare stat membru desemnează una sau mai multe autorități competente pentru a garanta punerea în aplicare corectă a prezentului regulament. Respectivul autorități competente sunt abilitate:

- (a) să examineze cererile introduse de întreprinderi;
- (b) să acorde autorizații de exercitare a ocupației de operator de transport rutier, precum și să suspende și să retragă respectivele autorizații;
- (c) să declare că o persoană fizică nu este potrivită pentru a conduce, în calitate de manager de transport, activitățile de transport ale unei întreprinderi;
- (d) să efectueze controalele necesare pentru a verifica dacă o întreprindere îndeplinește cerințele stabilite la articolul 3.

(2) Autoritățile competente publică toate condițiile care trebuie îndeplinite în temeiul prezentului regulament, orice alte dispoziții naționale, procedurile care trebuie urmate de către candidații interesați, precum și explicațiile aferente.

Articolul 11

Examinarea și înregistrarea cererilor

(1) Se acordă, la cerere, autorizația de exercitare a ocupației de operator de transport rutier unei întreprinderi de transport care îndeplinește cerințele stabilite la articolul 3. Autoritatea competentă se asigură că o întreprindere care depune o cerere îndeplinește cerințele stabilite la respectivul articol.

(2) Autoritatea competentă înscrie în registrul electronic național menționat la articolul 16 datele referitoare la întreprinderile cărora le acordă autorizația și care sunt menționate la articolul 16 alineatul (2) primul paragraf literele (a)-(d).

(3) Termenul pentru examinarea de către o autoritate competentă a unei cereri de autorizație trebuie să fie cât mai scurt cu putință și să nu depășească trei luni de la data la care autoritatea competentă a primit toate documentele necesare pentru a evalua cererea. Autoritatea competentă poate prelungi acest termen cu încă o lună în cazurile motivate corespunzător.

(4) Până la 31 decembrie 2012, autoritatea competentă verifică, în cazul în care există îndoieli atunci când evaluează buna reputație a unei întreprinderi, dacă managerul sau managerii de transport desemnați nu au fost declarați, la data prezentării cererii, inapți pentru conducerea activităților de transport ale unei întreprinderi în unul dintre statele membre, în temeiul articolului 14.

De la 1 ianuarie 2013, atunci când evaluează buna reputație a unei întreprinderi, autoritatea competentă verifică, prin accesarea datelor menționate la articolul 16 alineatul (2) primul paragraf litera (f), fie prin acces direct securizat la partea relevantă a registrelor naționale, fie la cerere, dacă managerul sau managerii de transport desemnați nu au fost declarați la data prezentării cererii inapți pentru conducerea activităților de transport ale unei întreprinderi în unul dintre statele membre, în temeiul articolului 14.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament și care se referă la o prelungire cu maximum trei ani a termenelor menționate în prezentul alineat, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 25 alineatul (3).

(5) Întreprinderile care dețin o autorizație de exercitare a ocupației de operator de transport rutier notifică autorității competente care a eliberat respectiva autorizație, într-un termen de 28 de zile sau mai scurt, astfel cum se stabilește de către statul membru de stabilire, orice schimbare survenită cu privire la datele menționate la alineatul (2).

Articolul 12

Controale

(1) Autoritățile competente verifică dacă întreprinderile cărora le-au acordat autorizații de exercitare a ocupației de operator de transport rutier continuă să îndeplinească cerințele stabilite la articolul 3. În acest sens, statele membre desfășoară controale asupra acelor întreprinderi care sunt clasificate ca prezentând riscuri crescute. În acest scop, statele membre extind aplicarea acestui sistem de clasificare a riscurilor, stabilit în conformitate cu articolul 9 din Directiva 2006/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind condițiile minime pentru punerea în

aplicare a Regulamentelor (CEE) nr. 3820/85 și (CEE) nr. 3821/85 ale Consiliului privind legislația socială referitoare la activitățile de transport rutier ⁽¹⁾, la totalitatea încălcărilor menționate la articolul 6 din prezentul regulament.

(2) Până la 31 decembrie 2014, statele membre desfășoară controale cel puțin la fiecare cinci ani pentru a verifica dacă întreprinderile îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 3.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament și care se referă la o prelungire a termenelor menționate la primul paragraf, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 25 alineatul (3).

(3) Statele membre efectuează controale individuale pentru a verifica dacă o întreprindere continuă să îndeplinească cerințele de acces la ocupația de operator de transport rutier ori de câte ori Comisia îi solicită acest lucru, în cazuri bine motivate. Statul membru transmite Comisiei rezultatele acestor controale și măsurile luate în cazul în care se constată că întreprinderea în cauză nu mai îndeplinește cerințele stabilite în prezentul regulament.

Articolul 13

Procedura pentru suspendarea și retragerea autorizațiilor

(1) În cazul în care autoritatea competentă constată că o întreprindere prezintă riscul de a nu mai îndeplini cerințele stabilite la articolul 3, autoritatea competentă notifică întreprinderea respectivă. În cazul în care autoritatea competentă constată că una sau mai multe dintre respectivele cerințe nu mai sunt îndeplinite, aceasta poate stabili un termen pentru regularizarea situației întreprinderii, dintre următoarele:

- (a) un termen de maximum șase luni, care poate fi prelungit cu încă trei luni în caz de deces sau incapacitate fizică a managerului de transport, pentru recrutarea unui înlocuitor al managerului de transport, în cazul în care managerul de transport nu mai îndeplinește cerințele de bună reputație sau competență profesională;
- (b) un termen de maximum șase luni atunci când întreprinderea trebuie să își regularizeze situația aducând dovada că are un sediu real și stabil;
- (c) un termen de maximum șase luni în cazul neîndeplinirii cerinței privind capacitatea financiară, pentru a demonstra că cerința respectivă va fi din nou îndeplinită în mod permanent.

(2) Autoritatea competentă poate să solicite unei întreprinderi a cărei autorizație a fost suspendată sau retrasă să se asigure că, înaintea luării oricărei măsuri de reabilitare, managerii de transport ai acesteia au promovat examinările menționate la articolul 8 alineatul (1).

(3) În cazul în care autoritatea competentă stabilește că întreprinderea nu mai îndeplinește una sau mai multe dintre cerințele stabilite la articolul 3, aceasta suspendă sau retrage autorizația de exercitare a ocupației de operator de transport rutier în termenele prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol.

⁽¹⁾ JO L 102, 11.4.2006, p. 35.

Articolul 14

Declararea inapetitudinii managerului de transport

(1) Atunci când un manager de transport își pierde buna reputație în conformitate cu dispozițiile articolului 6, autoritatea competentă declară managerul de transport ca fiind inapt să conducă activitatea de transport a unei întreprinderi.

(2) Până la luarea unei măsuri de reabilitare în conformitate cu dispozițiile naționale relevante, certificatul de competență profesională, menționat la articolul 8 alineatul (8), al managerului de transport declarat inapt, își pierde valabilitatea în toate statele membre.

Articolul 15

Decizii ale autorităților competente și căi de atac

(1) Deciziile negative luate de autoritățile competente din statele membre în temeiul prezentului regulament, inclusiv respingerea unei cereri, suspendarea sau retragerea unei autorizații existente sau declararea inapetitudinii managerului de transport, sunt motivate.

Aceste decizii iau în considerare informațiile disponibile cu privire la încălcările comise de respectiva întreprindere sau de managerul de transport și care pot afecta buna reputație a întreprinderii, precum și orice alte informații aflate la dispoziția autorității competente. Acestea precizează măsurile de reabilitare aplicabile în caz de suspendare a autorizației sau de declarare a inapetitudinii.

(2) Statele membre iau măsuri pentru a garanta că întreprinderile și persoanele vizate au posibilitatea de a introduce o cale de atac cu privire la deciziile menționate la alineatul (1), cel puțin în fața unui organism independent și imparțial sau a unei instanțe judecătorești.

CAPITOLUL IV

SIMPLIFICARE ȘI COOPERARE ADMINISTRATIVĂ

Articolul 16

Registre electronice naționale

(1) În vederea punerii în aplicare a prezentului regulament, în special a articolelor 11-14 și a articolului 26, fiecare stat membru păstrează un registru electronic național al întreprinderilor de transport rutier care au primit din partea unei autorități competente desemnate de respectivul stat membru autorizația de exercitare a ocupației de operator de transport rutier. Prelucrarea datelor înscrise în acest registru se face sub controlul unei autorități publice desemnate în acest sens. Datele relevante incluse în registrul electronic național sunt accesibile tuturor autorităților competente din statul membru în cauză.

Până la 31 decembrie 2009, Comisia adoptă o decizie referitoare la cerințele minime aplicabile datelor care trebuie să fie înregistrate în registrul electronic național de la data înființării acestuia pentru a facilita interconectarea viitoare a registrelor. Aceasta poate recomanda includerea numărului de înmatriculare al vehiculelor între datele menționate la alineatul (2).

(2) Registrele electronice naționale conțin cel puțin următoarele date:

- (a) denumirea și forma juridică a întreprinderii;
- (b) adresa sediului acesteia;
- (c) numele managerilor de transport desemnați pentru a îndeplini cerințele de bună reputație și competență profesională sau, după caz, numele unui reprezentant legal;
- (d) tipul de autorizație, numărul de vehicule acoperite de aceasta și, după caz, numărul de serie al licenței comunitare și al copiilor conforme ale acesteia;
- (e) numărul, categoria și tipul de încălcări grave, astfel cum se menționează la articolul 6 alineatul (1) litera (b), care au condus la o condamnare sau o sancțiune în decursul ultimilor doi ani;
- (f) numele persoanelor care au fost declarate ca fiind inapte pentru coordonarea activității de transport a unei întreprinderi, atât timp cât buna reputație a persoanei respective nu a fost restabilită, în conformitate cu articolul 6 alineatul (3), precum și măsurile de reabilitare aplicabile.

În sensul literei (e), statele membre pot alege, până la 31 decembrie 2015, să înscrie în registrul electronic național numai cele mai grave încălcări menționate în anexa IV.

Statele membre pot opta pentru păstrarea în registre separate a datelor menționate la primul paragraf literele (e) și (f). În acest caz, datele relevante sunt disponibile la cerere sau sunt accesibile în mod direct tuturor autorităților competente din statul membru în cauză. Informațiile solicitate vor fi furnizate în termen de 30 de zile lucrătoare de la primirea cererii. Datele menționate la primul paragraf literele (a)-(d) sunt accesibile publicului, în conformitate cu dispozițiile relevante privind protecția datelor cu caracter personal.

În toate cazurile, datele menționate la primul paragraf literele (e) și (f) sunt accesibile altor autorități decât autoritățile competente numai dacă acestea sunt investite oficial cu drept de control și de a sancționa în sectorul transportului rutier și ai căror funcționari sunt atestați sau cărora, în lipsa atestării, le revine o obligație formală de confidențialitate.

(3) Datele referitoare la o întreprindere a cărei autorizație a fost suspendată sau retrasă sunt păstrate în registrul electronic național timp de doi ani începând cu data la care a expirat suspendarea sau retragerea licenței și sunt eliminate imediat după expirarea acestui termen.

Datele referitoare la persoanele declarate ca fiind inapte pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier se păstrează în registrul electronic național atât timp cât buna reputație a persoanelor respective nu este restabilită în conformitate cu articolul 6 alineatul (3). Datele sunt eliminate atunci când a fost luată o măsură de reabilitare sau o altă măsură cu efect echivalent.

Datele menționate la primul și la al doilea paragraf indică motivele care au stat la baza suspendării sau retragerii autorizațiilor ori a declarării inaptitudinii și, după caz, durata acestor măsuri.

(4) Statele membre iau toate măsurile necesare pentru ca toate datele incluse în registrul electronic național să fie actualizate și exacte, în special datele menționate la alineatul (2) primul paragraf literele (e) și (f).

(5) Fără a aduce atingere alineatelor (1) și (2), statele membre iau măsurile necesare pentru ca registrele electronice naționale să fie interconectate și accesibile la nivel comunitar prin intermediul punctelor de contact naționale definite la articolul 18. Accesibilitatea prin intermediul punctelor de contact naționale și interconectarea se realizează până la 31 decembrie 2012 în așa fel încât autoritatea competentă a oricărui stat membru să poată consulta registrul electronic național al oricărui stat membru.

(6) Normele comune privind punerea în aplicare a alineatului (5), precum formatul datelor care fac obiectul schimburilor de informații, procedurile tehnice necesare consultării electronice a registrelor electronice naționale ale celorlalte state membre și promovarea interoperabilității acestor registre cu alte baze de date relevante se adoptă de către Comisie în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 25 alineatul (2) și pentru prima dată înainte de 31 decembrie 2010. Aceste norme comune stabilesc autoritatea responsabilă de accesul la date, de utilizarea ulterioară și de actualizarea datelor după accesare și includ, în acest scop, norme privind conectarea la baza de date și monitorizarea datelor.

(7) Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament și care se referă la prelungirea termenelor menționate la alineatele (1) și (5) se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 25 alineatul (3).

Articolul 17

Protecția datelor cu caracter personal

În ceea ce privește aplicarea Directivei 95/46/CE, statele membre garantează în special faptul că:

- (a) toate persoanele sunt înștiințate în momentul în care se înregistrează date care le vizează sau în momentul în care se intenționează transmiterea unor astfel de date către terți. Această informare trebuie să precizeze identitatea autorității responsabile de prelucrarea datelor, tipul de date prelucrate și motivele prelucrării;
- (b) toate persoanele beneficiază de dreptul de acces la datele care le privesc și care sunt deținute de autoritatea care este responsabilă de prelucrarea datelor respective. Acest drept trebuie să poată fi exercitat fără nicio constrângere, la intervale rezonabile și fără întârzieri sau taxe excesive pentru solicitant;
- (c) toate persoanele cu privire la care datele sunt incomplete sau inexacte beneficiază de dreptul de a obține rectificarea, ștergerea sau blocarea datelor respective;

- (d) toate persoanele beneficiază de dreptul de a se opune, în baza unor motive legitime și imperioase, prelucrării datelor care le vizează. Dacă opoziția este justificată, este posibil ca prelucrarea să nu se mai vizeze datele respective;
- (e) întreprinderile respectă, după caz, dispozițiile relevante cu privire la protecția datelor cu caracter personal.

Articolul 18

Cooperarea administrativă între statele membre

(1) Statele membre desemnează un punct de contact național responsabil de schimbul de informații cu celelalte state membre cu privire la punerea în aplicare a prezentului regulament. Statele membre trebuie să transmită Comisiei denumirea și adresa punctului lor de contact național până la 4 decembrie 2011. Comisia întocmește lista tuturor punctelor de contact naționale și o transmite statelor membre.

(2) Statele membre care fac schimb de informații în temeiul prezentului regulament utilizează punctele de contact naționale desemnate în aplicarea alineatului (1).

(3) Statele membre care fac schimb de informații cu privire la încălcările menționate la articolul 6 alineatul (2) sau cu privire la orice manager de transport declarat ca fiind inapt pentru exercitarea ocupației respectă procedura și termenele menționate la articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1072/2009 sau, după caz, la articolul 23 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1073/2009. Statul membru care primește din partea unui alt stat membru notificarea unei încălcări grave care a avut ca rezultat o condamnare sau aplicarea unei sancțiuni înscrisă respectiva încălcare în propriul registru electronic național.

CAPITOLUL V

RECUNOAȘTEREA RECIPROCĂ A CERTIFICATELOR ȘI A ALTOR DOCUMENTE

Articolul 19

Certificate privind buna reputație și alte documente echivalente

(1) Fără a aduce atingere articolului 11 alineatul (4), statul membru de stabilire acceptă ca dovadă suficientă a bunei reputații, în vederea accesului la ocupația de operator de transport rutier, un extras de cazier judiciar sau, în cazul în care nu este posibil acest lucru, un document echivalent eliberat de o autoritate judiciară sau administrativă competentă din statul membru în care managerul de transport sau orice altă persoană relevantă își avea reședința.

(2) Atunci când un stat membru impune resortisanților săi anumite cerințe cu privire la buna reputație, iar prin documentul menționat la alineatul (1) nu se poate dovedi îndeplinirea acestei cerințe, statul membru în cauză acceptă, ca dovadă suficientă în privința resortisanților altor state membre, un certificat eliberat de o autoritate judiciară sau administrativă competentă din statul sau statele membre în care managerul de transport sau orice altă persoană relevantă își avea reședința, care să dovedească îndeplinirea cerințelor în cauză. Certificatul respectiv se referă la informațiile specifice luate în considerare în statul membru de stabilire.

(3) În cazul în care ultimul stat membru în care managerul de transport sau orice altă persoană relevantă își avea reședința nu a eliberat documentul menționat la alineatul (1) sau, după caz, certificatul menționat la alineatul (2), respectivul document sau certificat poate fi înlocuit printr-o declarație sub prestare de jurământ sau printr-o declarație solemnă dată de managerul de transport sau orice altă persoană relevantă în fața unei autorități judiciare sau administrative competente sau, după caz, în fața unui notar din statul membru în care managerul de transport sau orice altă persoană relevantă își avea reședința. Respectiva autoritate sau notarul în cauză emite un certificat care să ateste autenticitatea declarației prestate sub jurământ sau a declarației solemne.

(4) Documentul menționat la alineatul (1) și, respectiv, certificatul menționat la alineatul (2) nu sunt acceptate în cazul în care sunt prezentate după mai mult de trei luni de la data emiterii lor. Această condiție este valabilă și pentru declarațiile făcute în conformitate cu alineatul (3).

Articolul 20

Certificate privind capacitatea financiară

Atunci când un stat membru impune resortisanților săi anumite condiții privind capacitatea financiară, pe lângă cele prevăzute la articolul 7, statul membru în cauză acceptă ca dovadă suficientă, pentru resortisanții altor state membre, un certificat eliberat de o autoritate competentă din statul sau statele membre în care managerul de transport sau orice altă persoană relevantă își avea reședința, care atestă îndeplinirea respectivelor condiții. Certificatul se referă la informațiile specifice luate în considerare în statul membru de stabilire.

Articolul 21

Certificate privind competența profesională

(1) Statele membre acceptă ca dovadă suficientă a competenței profesionale orice certificat conform modelului de certificat prevăzut în anexa III și care este eliberat de autoritățile sau organisme autorizate în acest sens.

(2) Orice certificat eliberat înainte de 4 decembrie 2011, ca dovadă a competenței profesionale în temeiul dispozițiilor în vigoare până la data respectivă, este considerat ca fiind echivalent cu certificatul al cărui model este indicat în anexa III și este recunoscut ca dovadă a competenței profesionale în toate statele membre. Statele membre pot solicita ca deținătorii de certificate de competență profesională valabile numai pentru transportul național să susțină examinarea sau părți ale examinării, menționate la articolul 8 alineatul (1).

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 22

Sancțiuni

(1) Statele membre stabilesc norme privind sancțiunile care se aplică în cazul încălcării dispozițiilor prezentului regulament și iau măsurile necesare pentru a asigura că acestea sunt puse în aplicare. Aceste sancțiuni trebuie să fie eficiente, proporționale și disuasive. Statele membre notifică dispozițiile în cauză Comisiei până la 4 decembrie 2011 și notifică fără întârziere Comisia cu privire la orice modificare ulterioară a acestora. Statele membre veghează ca aceste măsuri să fie aplicate fără discriminare în baza naționalității sau a locului de stabilire a întreprinderii.

(2) Sancțiunile menționate la alineatul (1) includ, în special, suspendarea autorizației de exercitare a ocupației de operator de transport rutier, retragerea unei astfel de autorizații și declararea inaptitudinii managerilor de transport.

Articolul 23

Dispoziții tranzitorii

Întreprinderile care, înainte de 4 decembrie 2009, dețin o autorizație de exercitare a ocupației de operator de transport rutier se conformează dispozițiilor prezentului regulament până la 4 decembrie 2011.

Articolul 24

Asistență reciprocă

Autoritățile competente din statele membre inițiază o colaborare strânsă și își acordă reciproc asistență în scopul aplicării prezentului regulament. Autoritățile competente fac schimb de informații cu privire la condamnările și la sancțiunile aplicate pentru încălcări grave sau cu privire la alte informații specifice care ar putea să afecteze exercitarea ocupației de operator de transport rutier, în conformitate cu dispozițiile aplicabile în materie de protecție a datelor cu caracter personal.

Articolul 25

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de comitetul înființat în conformitate cu articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 3821/85 al Consiliului din 20 decembrie 1985 privind aparatura de înregistrare în transportul rutier ⁽¹⁾.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 3 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

Articolul 26

Rapoarte

(1) La fiecare doi ani, statele membre întocmesc un raport privind activitatea autorităților competente pe care îl transmit Comisiei. Acest raport conține:

- (a) o analiză a sectorului în ceea ce privește buna reputație, capacitatea financiară și competența profesională;
- (b) numărul autorizațiilor acordate, în funcție de an și de tip, autorizațiile suspendate, autorizațiile retrase, numărul de declarații de inaptitudine, precum și motivele pe care s-au întemeiat deciziile respective;
- (c) numărul de certificate de competență profesională eliberate în fiecare an;
- (d) statistici de bază privind registrele electronice naționale și utilizarea acestora de către autoritățile competente; și
- (e) o prezentare generală a schimburilor de informații cu alte state membre în aplicarea articolului 18 alineatul (2), care include, în special, numărul anual de încălcări constatate și notificate unui alt stat membru și răspunsurile primite, precum și numărul anual de cereri și răspunsuri primite în aplicarea articolului 18 alineatul (3).

(2) Pe baza rapoartelor menționate la alineatul (1), Comisia prezintă, la fiecare doi ani, un raport Parlamentului European și Consiliului privind exercitarea ocupației de operator de transport rutier. Raportul respectiv conține, în special, o evaluare a modului de funcționare a schimbului de informații între state membre și o reanalizare a funcționării și a datelor cuprinse în registrele electronice naționale. Raportul în cauză este publicat în același timp cu raportul menționat la articolul 17 din Regulamentul (CE) nr. 561/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 privind armonizarea anumitor dispoziții ale legislației sociale în domeniul transporturilor rutiere ⁽²⁾.

⁽¹⁾ JO L 370, 31.12.1985, p. 8.

⁽²⁾ JO L 102, 11.4.2006, p. 1.

*Articolul 27***Lista autorităților competente**

Fiecare stat membru transmite Comisiei, până la 4 decembrie 2011, lista autorităților competente desemnate să acorde autorizații de exercitare a ocupației de operator de transport rutier, precum și lista autorităților sau organismelor autorizate responsabile de organizarea examinărilor menționate la articolul 8 alineatul (1) și de emiterea certificatelor. Comisia publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* lista consolidată a acestor autorități sau organisme din întreaga Comunitate.

*Articolul 28***Comunicarea măsurilor naționale**

Statele membre comunică Comisiei textele actelor cu putere de lege și ale actelor administrative pe care le adoptă în domeniul

reglementat de prezentul regulament în cel mult 30 de zile de la data adoptării și pentru prima dată până la 4 decembrie 2011.

*Articolul 29***Abrogare**

Directiva 96/26/CE se abrogă.

*Articolul 30***Intrarea în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 4 decembrie 2011.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 21 octombrie 2009.

Pentru Parlamentul European
Președintele
J. BUZEK

Pentru Consiliu
Președintele
C. MALMSTRÖM

ANEXA I

I. LISTA MATERIILOR MENȚIONATE LA ARTICOLUL 8

Cunoștințele care trebuie luate în considerare pentru constatarea competenței profesionale de către statele membre trebuie să se refere cel puțin la materiile prevăzute în prezenta listă, respectiv pentru transportul rutier de marfă și pentru transportul rutier de persoane. Referitor la aceste materii, candidații operatori de transport rutier trebuie să atingă nivelul de cunoștințe și aptitudini practice necesare pentru a conduce o întreprindere de transporturi.

Nivelul minim de cunoștințe, astfel cum se indică mai jos, nu poate fi inferior nivelului 3 al structurii nivelurilor de formare prevăzute în anexa la Decizia 85/368/CEE a Consiliului ⁽¹⁾, adică unui nivel de cunoștințe atins printr-o formare dobândită în cadrul unei școlarizări obligatorii completate fie printr-o formare profesională și o formare tehnică suplimentară, fie printr-o formă de învățământ secundar sau o formare tehnică de alt tip.

A. Elemente de drept civil

În domeniul transportului rutier de marfă și de persoane, candidatul trebuie, în special:

1. să cunoască principalele contracte utilizate în activitățile de transport rutier, precum și drepturile și obligațiile care decurg din acestea;
2. să fie capabil să negocieze un contract cu valabilitate legală, și anume în ceea ce privește condițiile de transport.

În domeniul transportului rutier de marfă:

3. să poată să analizeze o reclamație a mandantului referitoare la daunele rezultând fie din pierderile sau avariile survenite în legătură cu mărfurile în cursul transportului, fie din întârzierea la livrare, precum și efectele acestei reclamații asupra răspunderii sale contractuale;
4. să cunoască normele și obligațiile care decurg din convenția CMR referitoare la contractul de transport internațional rutier de marfă.

În domeniul transportului rutier de persoane:

5. să poată să analizeze o reclamație a mandantului său referitoare la daunele produse persoanelor sau bagajelor acestora în timpul unui accident survenit în cursul transportului sau referitor la daunele datorate întârzierii, precum și efectele acestei reclamații asupra responsabilității sale contractuale.

B. Elemente de drept comercial

În domeniul transportului rutier de marfă și de persoane, candidatul trebuie, în special:

1. să cunoască condițiile și formalitățile prevăzute pentru exercitarea comerțului și obligațiile generale ale comercianților (înmatriculare, registre comerciale etc.), precum și consecințele falimentului;
2. să aibă cunoștințe corespunzătoare cu privire la diversele forme de societate comercială precum și la normele acestora de constituire și funcționare.

C. Elemente de drept social

În domeniul transportului rutier de marfă și de persoane, candidatul trebuie, în special:

1. să cunoască rolul și funcționarea diferitelor instituții sociale care intervin în sectorul transportului rutier (sindicate, comitete de întreprindere, delegați ai personalului, inspecții ai muncii etc.);
2. să cunoască obligațiile angajatorilor în ceea ce privește securitatea socială;

⁽¹⁾ Decizia 85/368/CEE a Consiliului din 16 iulie 1985 privind echivalarea calificărilor profesionale între statele membre ale Comunității Europene (JO L 199, 31.7.1985, p. 56).

3. să cunoască regulile aplicabile contractelor de muncă referitoare la diferitele categorii de muncitori ai întreprinderilor de transport rutier (forma contractelor, obligațiile părților, condițiile și durata muncii, concediile plătite, remunerația, desfacerea contractului);
4. să cunoască normele aplicabile în ceea ce privește perioadele de conducere, perioadele de repaus și timpul de lucru, în special dispozițiile Regulamentului (CEE) nr. 3821/85, ale Regulamentului (CE) nr. 561/2006, ale Directivei 2002/15/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ și ale Directivei 2006/22/CE și măsurile practice de aplicare a acestor dispoziții;
5. să cunoască normele aplicabile în materie de calificare inițială și formare continuă a conducătorilor auto, în special cele care decurg din aplicarea Directivei 2003/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾.

D. Elemente de drept fiscal

În domeniul transportului rutier de marfă și de persoane, candidatul trebuie să cunoască, în special, regulile referitoare la:

1. taxa pe valoare adăugată (TVA) pentru serviciile de transport;
2. taxa de circulație a vehiculelor;
3. taxele asupra anumitor vehicule utilizate pentru transportul rutier de marfă, precum și la taxele de trecere și taxele de utilizare pentru folosirea anumitor infrastructuri;
4. impozitele pe venit.

E. Gestiunea comercială și financiară a întreprinderii

În domeniul transportului rutier de marfă și de persoane, candidatul trebuie, în special:

1. să cunoască dispozițiile legale și practicile privind utilizarea cecurilor, a cambiilor, a biletelor la ordin, a cărților de credit și a altor mijloace sau metode de plată;
2. să cunoască diferitele forme de credit (bancare, documentare, depozite de garantare, ipoteci, leasing, de închiriere, factoring etc.), precum și sarcinile și obligațiile care decurg din acestea;
3. să știe ce este un bilanț, cum se prezintă acesta și să îl poată interpreta;
4. să poată citi și interpreta un cont de profit și pierderi;
5. să poată proceda la analiza situației financiare și a rentabilității întreprinderii, mai ales pe baza indicatorilor financiari;
6. să poată elabora un buget;
7. să cunoască diferitele elemente ale prețului de cost al întreprinderii (costuri fixe, costuri variabile, fonduri de exploatare, amortismente etc.) și să le poată calcula pentru fiecare vehicul, kilometru, călătorie sau tonă;
8. să poată realiza o organigramă referitoare la tot personalul întreprinderii și să organizeze planuri de lucru etc.;
9. să cunoască principiile marketingului, ale publicității și ale relațiilor publice, inclusiv ale serviciilor de transport, ale promovării vânzărilor și ale elaborării fișierelor de clienți etc.
10. să cunoască diferitele tipuri de asigurări proprii transporturilor rutiere (asigurări de răspundere, de viață, asigurarea bunurilor, a bagajelor), precum și garanțiile și obligațiile care decurg din acestea;
11. să cunoască aplicațiile electronice de transmitere de date în domeniul transportului rutier.

În domeniul transportului rutier de marfă:

⁽¹⁾ Directiva 2002/15/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2002 privind organizarea timpului de lucru al persoanelor care efectuează activități mobile de transport rutier (JO L 80, 23.3.2002, p. 35).

⁽²⁾ Directiva 2003/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 iulie 2003 privind calificarea inițială și formarea periodică a conducătorilor auto ai anumitor vehicule rutiere destinate transportului de mărfuri sau de pasageri (JO L 226, 10.9.2003, p. 4).

12. să poată aplica regulile referitoare la facturarea serviciilor de transport rutier de marfă, precum și să cunoască semnificația și efectele Incoterms;

13. să cunoască diferitele categorii de auxiliari ai transportului, rolul, funcțiile și eventual statutul lor.

În domeniul transportului rutier de persoane:

14. să poată aplica regulile referitoare la tarife și formarea prețurilor în transporturile publice și particulare de persoane;

15. să poată aplica regulile referitoare la facturarea serviciilor de transport rutier de persoane.

F. Accesul la piață

În domeniul transportului rutier de marfă și de persoane, candidatul trebuie, în special:

1. să cunoască reglementările profesionale pentru transporturile rutiere pentru terți, pentru locația vehiculelor industriale, pentru subcontractare, în special normele referitoare la organizarea oficială a profesiei, la accesul la aceasta, la autorizațiile pentru transporturile rutiere intracomunitare și extracomunitare și la control și sancțiuni;

2. să cunoască reglementările referitoare la înființarea unei întreprinderi de transport rutier;

3. să cunoască diferitele documente cerute pentru executarea serviciilor de transport rutier și să poată aplica procedee de verificare pentru a asigura prezența, atât în întreprindere, cât și la bordul vehiculelor, a documentelor corespunzătoare privind fiecare transport efectuat, și anume a documentelor referitoare la vehicul, la conducătorul auto, la marfă sau la bagaje.

În domeniul transportului rutier de marfă:

4. să cunoască regulile referitoare la organizarea pieței transporturilor rutiere de mărfuri, la casele de expediție, la logistică;

5. să cunoască formalitățile în momentul trecerii frontierelor, rolul și sfera de acțiune a documentelor T și carnetelor TIR, precum și obligațiile și responsabilitățile care decurg din utilizarea acestora.

În domeniul transportului rutier de persoane:

6. să cunoască regulile referitoare la organizarea pieței transporturilor rutiere de persoane;

7. să cunoască regulile pentru crearea serviciilor de transport și să poată elabora planuri de transport.

G. Standarde tehnice și aspecte tehnice ale funcționării

În domeniul transportului rutier de marfă și de persoane, candidatul trebuie, în special:

1. să cunoască regulile referitoare la masa și la dimensiunile vehiculelor din statele membre, precum și procedurile referitoare la transporturile excepționale care derogă de la aceste reguli;

2. să poată alege în funcție de nevoile întreprinderii vehiculele, precum și elementele acestora (șasiu, motor, sisteme de transmisie, sisteme de frânare etc.);

3. să cunoască formalitățile referitoare la omologarea de tip, înmatricularea și inspecția tehnică a acestor vehicule;

4. să poată lua în considerare măsurile care trebuie luate pentru lupta împotriva poluării aerului cu emisiile auto-vehiculelor, precum și a zgomotului lor;

5. să poată elabora planuri de mentenanță periodică a vehiculelor și a echipamentelor acestora.

În domeniul transportului rutier de marfă:

6. să cunoască diferite tipuri de manevrare și de încărcare (haioane, containere, paleți etc.) și să poată aplica procedee și dispoziții referitoare la operațiunile de încărcare și descărcare a mărfurilor (repartizarea încărcăturii, legare, fixare, calare etc.);
7. să cunoască diferitele tehnici de transport combinat rutier-feroviar;
8. să poată pune în aplicare procedurile necesare pentru respectarea normelor referitoare la transportul de mărfuri periculoase și al deșeurilor, în special a celor care decurg din Directiva 2008/68/CE ⁽¹⁾ și din Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 ⁽²⁾;
9. să poată pune în aplicare procedurile necesare pentru respectarea normelor privind transportul de alimente perisabile, în special a celor care decurg din acordul referitor la transporturile internaționale de alimente perisabile cu mașini speciale destinate acestor transporturi (ATP);
10. să poată pune în aplicare procedurile necesare pentru respectarea regulamentelor privind transporturile de animale vii.

H. Siguranța rutieră

În domeniul transportului rutier de marfă și de persoane, candidatul trebuie, în special:

1. să cunoască calificările cerute pentru conducătorii auto (permis de conducere, certificate medicale, atestări ale competenței etc.);
2. să poată adopta măsurile necesare pentru a se asigura că toți conducătorii auto respectă regulile, interdicțiile și restricțiile de circulație în vigoare în diferite state membre (limitări de viteză, acordarea priorității, oprire și staționare, folosirea farurilor, semnalizarea rutieră etc.);
3. să poată elabora dispoziții destinate conducătorilor auto privind verificarea normelor de siguranță referitoare, pe de o parte, la starea materialului de transport și a echipamentului său și a încărcăturii și, pe de altă parte, la conducerea preventivă;
4. să poată instaura proceduri de conduită în caz de accident și să pună în aplicare proceduri corespunzătoare pentru a evita repetarea accidentelor sau a încălcărilor grave;
5. să poată pune în aplicare procedurile necesare pentru arimarea în siguranță a mărfii și să cunoască tehnicile corespunzătoare.

În domeniul transportului rutier de persoane

6. să aibă cunoștințe de geografie rutieră a statelor membre.

II. ORGANIZAREA EXAMINĂRII

1. Statele membre vor organiza o examinare scrisă obligatoriu pe care îl pot completa cu o examinare orală pentru a verifica dacă candidații la ocupația de operator de transport rutier posedă nivelul de cunoștințe cerut pentru materiile indicate în partea I și, mai ales, capacitatea de a utiliza instrumentele și tehnicile corespunzătoare și de a îndeplini sarcinile de execuție și de coordonare prevăzute.

(a) Examinarea scrisă obligatorie constă în două probe, și anume:

- (i) întrebări scrise comportând fie întrebări cu mai multe variante de răspuns (patru răspunsuri posibile), fie întrebări cu răspuns direct, fie o combinație a celor două sisteme;
- (ii) exerciții scrise/studii de caz.

Durata minimă a fiecărei probe va fi de două ore.

(b) În cazul în care se organizează o examinare orală, statele membre pot condiționa participarea la această examinare de reușita la examinarea scrisă.

⁽¹⁾ Directiva 2008/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 septembrie 2008 privind transportul interior de mărfuri periculoase (JO L 260, 30.9.2008, p. 13).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri (JO L 190, 12.7.2006, p. 1).

2. În măsura în care statele membre organizează și o examinare orală, aceasta trebuie să prevadă pentru fiecare dintre cele trei probe o proporție a punctajului de minim 25 % și până la 40 % din totalul punctelor acordate.

În măsura în care statele membre organizează numai o examinare scrisă, ele trebuie să prevadă, pentru fiecare probă, o proporție a punctelor care nu poate fi mai mică de 40 % și nici mai mare de 60 % din totalul punctelor acordate.

3. Pentru toate probele, candidații trebuie să obțină o medie de cel puțin 60 % din totalul punctelor acordate fără ca procentajul punctelor obținute la fiecare probă să fie mai mic de 50 % din punctele posibile. Un stat membru poate să reducă procentajul de la 50 % la 40 % numai pentru o singură probă.

ANEXA II

Elemente de siguranță pentru certificatul de competență profesională

Certificatul trebuie să cuprindă cel puțin două dintre următoarele elemente de siguranță:

- hologramă;
 - fibre speciale în hârtie care devin vizibile prin expunere la lumina ultravioletă;
 - cel puțin o linie microimprimată (imprimare vizibilă numai cu o lupă și care nu este reprodusă de mașini de fotocopiat);
 - caractere, simboluri sau modele tactile;
 - dublă numerotare: număr de serie și număr de eliberare;
 - un fond de siguranță cu ghioșe și irizat.
-

ANEXA III

Model de certificat de competență profesională

COMUNITATEA EUROPEANĂ

(Culoare Pantone bej, format DIN A4 hârtie din celuloză de 100 g/m² sau mai mult)

[Text în limba (limbile) oficială (oficiale) sau una dintre limbile oficiale ale statului membru care emite certificatul]

Semnul distinctiv al statului membru ⁽¹⁾ respectivDenumirea autorității sau a organului autorizat ⁽²⁾CERTIFICAT DE COMPETENȚĂ PROFESIONALĂ PENTRU TRANSPORTUL RUTIER
DE MARFĂ/DE PERSOANE ⁽³⁾

Nr.

Subsemnării,

certificăm prin prezenta că ⁽⁴⁾

născut(ă) la datala

a susținut cu succes probele examinării (anul:; sesiunea:) ⁽⁵⁾ necesar pentru obținerea certificatului de competență profesională pentru transportul rutier de marfă/de persoane ⁽³⁾, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1071/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme comune privind condițiile care trebuie îndeplinite pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier ⁽⁶⁾

Prezentul certificat constituie dovada suficientă a competenței profesionale menționate la articolul 21 din Regulamentul (CE) nr. 1071/2009.

Eliberat la, data ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Semnele distinctive ale statelor membre sunt: (B) Belgia, (BG) Bulgaria, (CZ) Republica Cehă, (DK) Danemarca, (D) Germania, (EST) Estonia, (IRL) Irlanda, (GR) Grecia, (E) Spania, (F) Franța, (IRL) Irlanda, (I) Italia, (CY) Cipru, (LV) Letonia, (LT) Lituania, (L) Luxemburg, (H) Ungaria, (M) Malta, (H) Ungaria, (NL) Țările de Jos, (A) Austria, (PL) Polonia, (P) Portugalia, (RO) România, (SLO) Slovenia, (SK) Slovacia, (FIN) Finlanda, (S) Suedia, (UK) Regatul Unit.

⁽²⁾ Autoritate sau organism desemnat în prealabil în acest scop de către fiecare stat membru al Comunității Europene pentru a elibera prezentul certificat.

⁽³⁾ A se elimina, după caz.

⁽⁴⁾ Nume și prenume; locul și data nașterii.

⁽⁵⁾ Identificarea examenului.

⁽⁶⁾ JO L 300, 14.11.2009, p. 51.

⁽⁷⁾ Ștampila și semnătura autorității autorizate sau a organului autorizat care eliberează certificatul.

ANEXA IV

Lista celor mai grave încălcări menționate la articolul 6 alineatul (2) litera (a)

1. (a) Depășirea cu 25 % sau mai mult a limitelor maxime de timp de conducere de șase zile sau de două săptămâni.
(b) Depășirea, pe parcursul unei zile de lucru, a limitei maxime a perioadei de conducere cu 50 % sau mai mult, fără o pauză sau fără o perioadă neîntreruptă de repaus de cel puțin 4,5 ore.
 2. Lipsa tahografului și/sau a unui dispozitiv de limitare a vitezei instalat(e) sau utilizarea unui echipament fraudulos capabil să modifice înregistrările aparatului de înregistrare și/sau ale dispozitivului de limitare a vitezei sau falsificarea foilor de înregistrare sau a datelor descărcate de pe tahograf și/sau de pe cartela conducătorului auto.
 3. Conducerea auto fără un certificat valabil de inspecție tehnică, dacă un astfel de document este solicitat de legislația comunitară, și/sau cu o deficiență foarte serioasă, *inter alia*, la nivelul sistemului de frânare, al mecanismului de direcție, al roților/pneurilor, al suspensiei sau al șasiului care ar crea un astfel de risc imediat pentru siguranța circulației și care determină decizia de imobilizare a vehiculului.
 4. Transportarea de mărfuri periculoase pentru care transportul este interzis sau care sunt transportate în condiții de izolare interzise sau neaprobate sau fără identificarea acestora ca mărfuri periculoase marcată pe vehicul, punând astfel în pericol viețile sau mediul într-o asemenea măsură încât aceasta determină o decizie de imobilizare a vehiculului.
 5. Transportul de persoane sau de marfă fără a deține un permis de conducere valabil sau de către o întreprindere care nu este deținătoarea unei licențe comunitare valabile.
 6. Conducerea, de către un conducător auto care folosește o cartelă de conducător auto falsificată, al cărei posesor nu este sau care a fost obținută pe baza unor declarații false și/sau documente falsificate.
 7. Transportul de mărfuri cu depășirea cu cel puțin 20 % a masei totale maxime autorizate pentru vehicule cu o încărcătură utilă admisibilă care depășește 12 tone sau cu cel puțin 25 % pentru vehicule cu o încărcătură utilă admisibilă care nu depășește 12 tone.
-